

ਆਯਤ ਚਾਲੀਹ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਨੰਬਰ ਤੀਹ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੰਕ ਗਿਆਰਾਂ

Jeff Pippenger

2026-09-02

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ 'ਘੇਰਾਬੰਦੀ' ਉਹ 'ਨਿਸ਼ਾਨ' ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੀ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ..."

"ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੋਗਣੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਆ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ੀ ਮੂਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।" Manuscript Releases, volume 15, 15.

ਜੇ ਮਸੀਹੀ ਸੇਸਤੀਅਸ ਦੇ 'ਚਿੰਨ੍ਹ' ਉੱਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਭੱਜੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਚਿੰਨ੍ਹ' ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੇ ਬਣਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ, ਉਹਨਾਂ "ਘਟਨਾਵਾਂ," "ਤਿਆਰੀਆਂ" ਅਤੇ "ਚਾਲਾਂ" ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਉਸ 'ਚਿੰਨ੍ਹ' ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੇਸਤੀਅਸ ਨੇ ਘੇਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੀ ਸੀ।

"ਤਿਆਰੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਲਹਾਵਟਾਂ ਜਾਰੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਘਟਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।"

Review and Herald, April 23, 1889.

ਤਿਆਰੀਆਂ, ਹਲਚਲਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ

"ਤਿਆਰੀਆਂ," "ਹਲਚਲਾਂ" ਅਤੇ "ਘਟਨਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕੁਝ ਨੂੰ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ।"

"ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਰੇਗਾ।" Selected Messages, book 2, 109.

ਸਾਨੂੰ “ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” “ਉਹ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ।” ਇਹ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

“ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਕਲਮ ਦੇ ਕਠੋਰ ਰੇਖਾਂਕਨ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ‘ਉਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੱਤਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।’ ਪੈਗਨਧਰਮ ਅਤੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤਾ ‘ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਣ।’ [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:14.] ਇਹ ਮੂਰਤ ਪਹਿਲੇ, ਅਰਥਾਤ ਚੀਤੇ-ਸਮਾਨ ਜਾਨਵਰ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਯੁਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਭ ਅਸਹਿਮਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਯੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮੂਰਤ ਦੀ ਰਚਨਾ ਉਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਦਾਅਵੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕਤਾ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਤਦ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਮਰੀਕਾ ਰੋਮਨ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਦ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਦੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਭਾਣੇ ਹੇਠ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਧਰਮਾਂਧਤਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਕਰਕੇ ਰੋਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਏਹੋ ਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਤਾਰਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਸੇਵਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਰਾਜ ਹੇਠ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਧਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਪੱਖਪਾਤ, ਜਦੋਂ ਲੌਕਿਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਹੀ ਉਤਪੀੜਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।” Spirit of Prophecy, volume 4, 277.

ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ।

“ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੌਮਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੰਕਟ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਪਵੇਗਾ।” Testimonies, volume 6, 395.

313 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਘੜਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਲਈ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮ ਦੇ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਲਿਸੀਨੀਅਸ ਨੇ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਜੋੜਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੌਤੇਲੀ ਭੈਣ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਆ ਨੂੰ ਲਿਸੀਨੀਅਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ; ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਦਰ ਛੇ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚੌਥੇ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਅਗਲੇ ਦੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦੇ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸਿਆਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਿਆਹ ਹਨ।

ਐਟਿਓਖੁਸ ਦੂਜਾ ਥਿਓਸ ਨੇ ਲਗਭਗ 252 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪਟੋਲੇਮਾਈਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਬੇਰੇਨੀਕੇ (ਪਟੋਲੇਮੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਧੀ) ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਾਓਡੀਕੇ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਪੰਨ ਹੋਏ, ਜਦਕਿ 313 ਦਾ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਪੂਰਬ ਦੇ

ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ।

252 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਅੰਟੀਓਖਸ ਦੂਜਾ ਬੇਰੁਸ ਦਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਵਾਹ, ਸੇਲੂਸਿਦ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਉਸ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਦੱਸ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਰਾਜ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਸੇਲੂਸਿਦ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਧਿ-ਵਿਵਾਹ ਅੰਟੀਓਖਸ ਤੀਜਾ ਮਹਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਪਹਿਲੀ ਸਾਈਰਾ ਨੂੰ, (ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ) 193 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪਟੋਲੇਮੀ ਪੰਜਵੇਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟੋਲੇਮੀ ਪੰਜਵਾਂ ਲਗਭਗ 16 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਪਹਿਲੀ ਸਾਈਰਾ ਲਗਭਗ 10 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਹ ਪੰਜਵੇਂ ਸੀਰੀਆਈ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕੁਟਨੀਤਿਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਲਫਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਵਾਹ ਨੇ ਦੂਜੇ ਸੀਰੀਆਈ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਨਾਲ ਵੀ। 44 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 43 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਟ੍ਰਾਇਅੰਵੀਰਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਟ੍ਰਾਇਅੰਵੀਰਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੁਰਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਮਾਰਕਸ ਲੇਪੀਡਸ, ਨੂੰ ਐਕਟੇਵਿਅਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤ੍ਰਿਪੱਖੀ ਸੰਘ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਪੂਰਬ ਦੇ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਐਕਟੇਵਿਅਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਤਾ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। 40 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੰਡੀਸੀਅਮ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪ੍ਰਤਿਸਪਰਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟੇਵਿਅਨ ਦੀ ਭੈਣ ਐਕਟੇਵਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਧੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਆਹ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ 32 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਐਕਟੇਵਿਆ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। 31 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਸਮਰਾਜ ਇਕੋ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟੇਵਿਅਨ ਆਗਸਤਸ ਸੀਜ਼ਰ ਬਣਿਆ, ਜੋ ਰੋਮੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚਰਮ ਉਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਲੀ ਵੈਰਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸਮਰਾਜ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੇਲਿਊਸਿਡਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਟੋਲੇਮੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਅਤੇ ਪਟੋਲੇਮਾਈਕ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਅਲਫਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਓਮੇਗਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਆਖਰੀ ਜਾਂ ਓਮੇਗਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਅਲਫਾ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ, ਆਖਰੀ ਜਾਂ ਓਮੇਗਾ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕੜੀ ਬਣੀ; ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ, ਆਕਟੇਵਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਦੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਬਣਿਆ। ਉਸ ਤਲਾਕ ਨੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਆਕਟੇਵਿਅਨ ਵਿਚਕਾਰ ਨਵੀਂ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਵੈਰਤਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ 31 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ 'ਤੇ ਹੋਇਆ।

40 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੰਡੀਸੀਅਮ ਦਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਅਲਫਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਲਾਓਡੀਸੇ ਅਤੇ ਐਂਟੀਓਕਸ II ਥੀਓ ਦਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਅਲਫਾ ਸੀ। 313 ਦਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਅਤੇ ਆਕਟੇਵਿਆ ਦੇ ਅਲਫਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਟੋਲੇਮੀ V ਅਤੇ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ I। ਸਾਇਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਸੀ। 313 ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਸਭ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਰਿਖਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ, ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ, ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਚਾਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਧਿ-ਵਿਆਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਰਿਖਤ ਹਨ।

496 ਵਿੱਚ, ਫਰੈਂਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਲੋਵਿਸ ਕਲੋਟਿਲਡਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਹਿਤ ਸੀ। ਕਲੋਟਿਲਡਾ ਬਰਗੰਡੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਬਰਗੰਡੀ ਦੇ ਰਾਜਾ ਚਿਲਪੇਰਿਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੱਤਾ-ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ

ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਮੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ 493 ਵਿੱਚ ਫਰੈਂਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕਲੋਵਿਸ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਵਿਵਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਨਾਇਮੀਨ/ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਰਮਨਿਕ ਰਾਜਘਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਆਰੀਅਨ ਮਸੀਹੀ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਕਾਰੋਤੇਨਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਲੋਟਿਲਡਾ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਟੱਲ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੋਵਿਸ ਨੂੰ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 496 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਕਥਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਕਲੋਵਿਸ ਨੇ ਇਹ ਮਨੱਤ ਮੰਨੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਟੋਲਬਿਆਕ ਦੀ ਲੜਾਈ ਜਿੱਤ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲੋਟਿਲਡਾ ਦੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੇਗਾ। ਅਲੇਮਾਨੀ ਰਾਜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਂਕ ਜਿੱਤ ਗਏ। ਇਸ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੋਟਿਲਡਾ ਨੇ ਰੀਮਜ਼ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ ਰੇਮੀਜਿਯਸ ਨੂੰ ਕਲੋਵਿਸ ਨੂੰ ਧਰਮ-ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ (ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ 496 ਦੇ ਕਰਿਸਮਸ ਦੇ ਦਿਨ), ਆਪਣੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਯੋਧਿਆਂ ਸਮੇਤ।

ਕਲੋਵਿਸ ਫ੍ਰੈਂਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਉਹ ਯੂਰਪ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਬਣਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਧਰਮ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਕਾਰਣ, ਕਲੋਵਿਸ ਨੂੰ “ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦਾ ਜੇਠਾ ਪੁੱਤਰ” ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ “ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਜੇਠੀ ਧੀ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1980 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਦੂਜੇ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਫਰਾਂਸ, ਚਰਚ ਦੀ ਜੇਠੀ ਧੀ, ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ?”

ਕਲੋਵਿਸ ਦਾ ਨਾਇਮੀਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਿਆਹੀ ਜਲੂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 538 ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਲੋਵਿਸ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਚਾਰ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲੋਵਿਸ ਪਹਿਲਾ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਲੋਵਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਓਰੋਂ ਬਾਂਹਾਂ ਖੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ।
ਦਾਨੀਏਲ 11:31.

496 ਵਿੱਚ ਕਲੋਵਿਸ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਸੀ ਦੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ “ਖੜੀਆਂ ਹੋਣ” ਲੱਗੀਆਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਿਆਹ-ਜਲੂਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਯਤ ਦੀਆਂ “ਭੁਜਾਂ” “ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ” ਨੂੰ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇਹਾਂ ਲਈ ਰੋਮ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ।

ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ‘miqdash’ ਅਤੇ ‘qodesh’ ਦੋਵੇਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ” ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ‘qodesh’ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਤਾ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ‘miqdash’ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ “ਬਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ” ਲਈ ‘miqdash’ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੋਮ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਦੇਹਾਂ ਰੋਮ ਲਈ ਰੋਮ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੀ ਸੀ।

ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਐਕਟੇਵਿਅਨ ਨੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ (ਇੱਕ ਸਮਾਂ) ਤੱਕ ਅਜਿੱਤ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਚੌਦੀਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਉਹ ਸੁਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਜਾਊ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ, ਮਾਲ ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵੰਡੇਗਾ; ਹਾਂ, ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:24।

ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਜਿੱਤ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ 330 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵੱਲ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਆਇਤ ਚੌਦੀ ਦਾ "ਸਮਾਂ" ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਸਿੰਗ (ਗੋਬ) ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਗੋਬਾਂ ਨੇ ਰੋਮ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਬੇਲਸਾਰਿਯਸ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਰੋਮਨ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਰਬੋਚ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ 1798 ਵਿੱਚ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਹਟਵਾ ਕੇ ਜਲਾਵਤਨੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਰੋਮ, "ਬਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ," "ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" (ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਰਥਾਤ 'ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਿਘਟਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ'), ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੇ ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ "ਭੁਜਾਵਾਂ" ਰਾਹੀਂ; ਇਹ ਗੱਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

496 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਬਾਹਾਂ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਕੀਆਈ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਵੂਈਏ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, ਕਲੇਵਿਸ ਨੇ ਅਲਾਰਿਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰੀਆਈ ਵਿਸੀਗੋਥਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਅਕਵਿਟੇਨ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਈ। ਇਸ ਜਿੱਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, 508 ਵਿੱਚ, ਪੂਰਬੀ ਸਮਰਾਟ ਅਨਾਸਤਾਸਿਯਸ ਪਹਿਲਾ (ਕੌਂਸਤਾਂਤੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ) ਨੇ ਵਿਸੀਗੋਥਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ ਕਲੇਵਿਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਗ੍ਰੇਗਰੀ ਆਫ ਟੂਰਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨਾਸਤਾਸਿਯਸ ਨੇ ਕਲੇਵਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭੇਜੇ। ਟੂਰਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸੰਤ ਮਾਰਟਿਨ ਦੇ ਗਿਰਜਾਘਰ ਵਿੱਚ, ਕਲੇਵਿਸ ਨੇ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਕੁੜਤਾ ਅਤੇ ਚੋਰਾ ਪਹਿਨਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜਮੁਕਟ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਬਾਹਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਭੀੜ ਉੱਤੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਿਖੇਰ ਦਿੱਤੀ। ਗ੍ਰੇਗਰੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਵਜੋਂ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਲੇਵਿਸ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧੀਸੰਮਤ ਮਸੀਹੀ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਰੀਆਈ ਵਿਸੀਗੋਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਣ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੌਂਸਤਾਂਤੀਨੋਪਲ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਸੀ। 508 ਉਹ ਸਾਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੂਰਬ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਫ੍ਰੈਂਕੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸਰਵਜਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ—ਕਲੀਸੀਆ, ਜਿੱਤ, ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਵਿਧੀਸੰਮਤਤਾ ਇਕੋ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ। 508 ਉਹ ਸਾਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਰੀਆਈ ਵਿਸੀਗੋਥਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤੋੜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ੍ਰੈਂਕੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਰਾਜ ਗਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਖੜਾ ਸੀ। ਕਲੇਵਿਸ ਪਹਿਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਰਬਰ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਰੀਆਈ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੀਕੀਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਲਈ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ "ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਜੇਠੀ ਧੀ" ਵਜੋਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਆਦਿਰੂਪ ਹੈ। ਕਲੇਵਿਸ 496 ਤੋਂ 508 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਿਆਹ-ਸੰਧਿ ਦਾ ਅਲਫਾ-ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। 508 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦੇ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹੇ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਜਲੂਸ ਦਾ ਓਮੇਗਾ-ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

538 ਵਿੱਚ, "ਬਾਹਾਂ" ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ 1260 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ। ਓਮੇ ਵੇਲੇ 496 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਵਿਆਹ-ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਧੀ-ਵਿਵਾਹ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ। 1798 ਵਿੱਚ, ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਕਲੇਵਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੰਧੀ-ਵਿਵਾਹ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੋਪ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਵਾ ਕੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਕਰ ਲਿਆ।

ਅਲਫਾ-ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪਾਪਾਈ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਆਹੀ ਜਲੂਸ-ਯਾਤਰਾ 496 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਸੀ, 538 ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1798 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹੋਰ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਪੋਪਾਂ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪਾਪਾਈ ਵਿਆਹੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਅਜਗਰ ਦੇਵੇਂ—ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਰਾਜੇ—ਹਨ।

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦਕਿ ਅਜਗਰ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।” The Great Controversy, 439.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ (ਅਜਗਰ ਨੇ) ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਅਤੇ ਜੇ ਦਰਿੰਦਾ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਉਹ ਤਿੰਦੂਏ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਭਾਲੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ, ਆਪਣਾ ਸਿੰਘਾਸਨ, ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:2।

496 ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ “ਤਾਕਤ” ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 330 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕੌਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵੱਲ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ “ਗੱਦੀ” ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਬਾਂਗਾਂ” ਨੇ 533 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਭ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਗਰਿਕ “ਅਧਿਕਾਰ” ਪੋਪਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਲਫਾ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 496 ਵਿੱਚ ਕਲੇਵਿਸ ਨਾਲ ਹੋਈ। 508 ਤੱਕ, ਪੈਗਨਵਾਦ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਰਮ-ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਕੀਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 533 ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਭ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਆਸਨ

330 ਵਿੱਚ, ਰੋਮ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਰੋਮਨ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 538 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮੁੜ ਪਾਪਾਈ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾਈ ਗਈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 330 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਸੀਟ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਓਮੇਗਾ ਸੀਟ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਧੀ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜ (ਪਰਗਾਮੁਸ) ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਿਕ ਪਤਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ 330 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਥਿਆਤੀਰਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ 538 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਦੋਹਾਂ ਰੋਮਾਂ ਨੇ 538 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਧੀਮੀ ਵਿਘਟਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਅਵਧੀ 330 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀਟ ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ 538 ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀਟ ਕੇਵਲ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਣ ਗਈ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

330 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦੇ ‘ਅੱਠ’ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਠ ਪੜਾਅ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅੱਠ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ ਪੜਾਅ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਵਜੋਂ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ 538 ਨੂੰ ਆਸਨ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਪੜਾਅ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਪਛਾਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਆਸਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ ਪੜਾਅ ਵੀ ਆਸਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 330 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਅਲਫਾ ਹੈ ਅਤੇ 538 ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਦੋ ਆਸਨ, ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਕਲੋਵਿਸ ਦਾ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ—ਇਹ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਕੁੱਲ ਅੱਠ ਪੜਾਵਾਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵਿਆਹੀ ਜਲੂਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵੀ।

1798 ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਨੇ—ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀ—ਉਸੇ ਹੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਅਲਫਾ-ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਓਮੇਗਾ-ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। 496 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦੀ ਵਿਆਹ-ਸ਼ੋਭਾ-ਯਾਤਰਾ ਅੱਠ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅੱਠ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਲੋਵਿਸ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੱਸ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰਾਜਾ ਬਣੇਗਾ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਤੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦੱਖਣ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਅਲਫਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਇੱਕ ਦੁਲਹਨ ਹੈ। ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਅਲਫਾ ਦੁਲਹਨ ਪੱਛਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 313 ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਇੱਕ ਦੁਲਹਨ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਰ ਵਿਆਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੀਓਪੇਟਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪੇਟਰਾ ਆਖਰੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਨੇ ਦੁਲੇ ਨੂੰ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹਾਂਸੰਘ ਦਾ ਸਰਵੋਚ ਰਾਜਾ ਦਰਸਾਇਆ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ—ਰੋਮ ਦੀ ਕਰਮਜ਼ੀ ਇਸਤ੍ਰੀ—ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਤਲਾਕ 1798 ਵਿੱਚ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਰਵੋਚ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ।

313 ਦਾ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਜਾ; ਇੱਕ ਦੋ-ਸਿੰਗੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਦੋ-ਸਿੰਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ 496 ਵਿੱਚ ਕਲੋਵਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 533 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪਦਾਰੋਹਣ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, 1989 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।